

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen** (Γερμανία) στις 4 Φεβρουαρίου 2014 — **Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG** κατά **Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung**

(Υπόθεση C-52/14)

(2014/C 142/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Καθή: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Θεωρείται, σε σχέση με τη διακοπή της παραγραφής, ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, εδάφιο 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 ⁽¹⁾ εκείνη που είναι αρμόδια για την πράξη που αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη λόγω παρατυπίας, ανεξάρτητα από το αν παρείχε τα οικονομικά μέσα; Πρέπει η πράξη διερεύνησης ή δίωξης λόγω παρατυπίας να αποσκοπεί στην επιβολή διοικητικού μέτρου ή κύρωσης;
- 2) Μπορεί ως «ενδιαφερόμενος» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, εδάφιο 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 να θεωρηθεί και ο υπάλληλος μιας επιχείρησης ο οποίος ανακρίνεται ως μάρτυρας;
- 3) Πρέπει «κάθε πράξη που φέρεται εις γνώσιν του ενδιαφερόμενου [...] και αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη της παρατυπίας» [άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95] να αφορά συγκεκριμένα σφάλματα του ζαχαροβιομήχανου κατά την καταγραφή της παραγωγής ζάχαρης (σύνολο πραγματικών περιστατικών), τα οποία συνήθως διαπιστώνονται μόνον κατόπιν δεόντως διενεργηθέντος ελέγχου στο πλαίσιο κοινής οργάνωσης αγοράς; Μπορεί και η τελική έκθεση με την οποία ολοκληρώνεται ο έλεγχος ή αξιολογείται το πόρισμα του ελέγχου, στην οποία δεν τίθενται περαιτέρω ζητήματα σχετικά με συγκεκριμένα σύνολα πραγματικών περιστατικών, να αποτελεί επίσης φερόμενη εις γνώσιν «πράξη που αποσκοπεί στη διερεύνηση της παρατυπίας»;
- 4) Προϋποθέτουν οι «επαναλαμβανόμενες παρατυπίες» του άρθρου 3, παράγραφος 3, εδάφιο 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 όπως οι πράξεις ή οι παραλείψεις που συνιστούν τις παρατυπίες βρίσκονται σε χρονική εγγύτητα μεταξύ τους, ώστε να μπορούν να αξιολογηθούν ως «επανάληψη»; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης: Εκλείπει η χρονική αυτή εγγύτητα εκ του ότι, μεταξύ άλλων, η παρατυπία κατά την καταγραφή μιας ποσότητας ζάχαρης από τον ζαχαροβιομήχανο συμβαίνει μόνο μία φορά εντός μιας περιόδου εμπορίας ζάχαρης και δεν επαναλαμβάνεται πριν από κάποια επόμενη ή μεταγενέστερη περίοδο εμπορίας ζάχαρης;
- 5) Μπορεί να θεωρηθεί ότι οι επανλήψεις κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 τερματίζονται λόγω του ότι η αρμόδια αρχή, τελούσα εν γνώσει της πολυπλοκότητας των περιστατικών, δεν διενήργησε κανέναν έλεγχο στην επιχείρηση ή ότι ο έλεγχος δεν διενεργήθηκε δεόντως ή επιμελώς;
- 6) Πότε αρχίζει ο προβλεπόμενος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 4, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 διπλάσιος χρόνος παραγραφής των οκτώ ετών για τις διαρκείς ή επαναλαμβανόμενες παρατυπίες; Αρχίζει η εν λόγω προθεσμία παραγραφής στο τέλος κάθε χαρακτηριζόμενης ως παρατυπίας πράξης (άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 1, του κανονισμού) ή στο τέλος της τελευταίας επαναλαμβανόμενης πράξης (άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού);
- 7) Μπορεί ο προβλεπόμενος στο άρθρο 3, παράγραφος 1, εδάφιο 4, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 διπλάσιος χρόνος παραγραφής των οκτώ ετών να διακοπεί από τις πράξεις της αρμόδιας αρχής που αποσκοπούν στη διερεύνηση ή δίωξη λόγω παρατυπίας;
- 8) Στην περίπτωση διαφορετικών συνόλων πραγματικών περιστατικών τα οποία συνεκτιμώνται για τον υπολογισμό των επιδοτήσεων, καθορίζονται οι υπολογιζόμενες βάσει της διάταξης του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 προθεσμίες παραγραφής χωριστά για κάθε σύνολο πραγματικών περιστατικών (παρατυπία);
- 9) Εξαρτάται η πάροδος του διπλάσιου χρόνου παραγραφής κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, εδάφιο 4, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 από το αν η αρχή τελεί εν γνώσει της παρατυπίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).